

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: V. K., nar. X, stát. příslušnost Ukrajina

zastoupen Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem
se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve věci vedené pod sp. zn. OAM-63801/ZM-2019 ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů v řízení ve výši 8 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Čižinského, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, která dle názoru žalobce spočívá v tom, že žalovaný, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, nerozhodl o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou podal 21. 10. 2019 a marně uplynula zákonem stanovená lhůta pro vydání rozhodnutí.
2. Žalobce uvedl, že k nadřízenému správnímu orgánu podal žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu, ten usnesením ze dne 16. 11. 2020 této žádosti nevyhověl s odůvodněním, že dne 2. 11. 2020 bylo žádosti o vydání zaměstnanecké karty vyhověno, proto je vydání opatření proti nečinnosti již bezpředmětné. K tomu žalobce namítl, že průkaz o povolení k pobytu mu nebyl ke dni podání žaloby předán s tím, že vydáním rozhodnutí o žádosti o pobyt nelze rozumět vydáním předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu na 90 za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu, vydáním rozhodnutí o povolení k pobytu za účelem výkonu zaměstnání (zaměstnanecká karta) se rozumí převzetí průkazu povolení k pobytu. Tyto závěry vyplývají z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018 č. j. 1 Azs 408/2017-24. Žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty, o které je rozhodováno v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-63801/ZM-2019, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

3.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba není důvodná, neboť v daném případě nebyl a není nečinný, když podle Cizineckého informačního systému byl žalobci povolen pobyt jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty, rozhodnutí bylo vydáno dne 2. 11. 2020. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Obsah spisu

5. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 22. 10. 2019 byla žalobcem na zastupitelském úřadu České republiky ve Lvově osobně podána žádost o povolení k pobytu podle § 49g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to za účelem zaměstnání formou zaměstnanecké karty.
6. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce předložil k žádosti potřebné doklady, zejména doklad o účelu pobytu. Dne 2. 11. 2020 byla vyhotovena předkládací zpráva k vydání zaměstnanecké karty, obsahující návrh vydat žalobci zaměstnaneckou kartu s platností ode dne pořízení biometrických údajů na 2 roky podle § 44 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. za podmínek, že se žadatel dostaví na zastupitelský úřad k vyznačení dlouhodobého víza, dostaví se ke správnímu orgánu za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu k povolení pobytu, za účelem převzetí průkazu k povolení pobytu a v době do předání průkazu o povolení k pobytu nevyjdou nové skutečnosti, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavení řízení. Předkládací zpráva k vydání zaměstnanecké karty obsahuje výše uvedený návrh vyřízení s tím, že v případě splnění podmínek uvedených v návrhu byl vydán souhlas k vydání povolení pobytu.
7. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že byl vydán Pokyn k udělení D/VR/27 – za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty žalobci. Bylo

konstatováno, že dne 2. 11. 2020 povolilo Ministerstvo dlouhodobý pobyt – zaměstnaneckou kartu s platností ode dne pořízení biometrických údajů na 2 roky. Uvedený pokyn obsahuje poučení pro cizince se sdělením, že bylo žalobci uděleno vízum k pobytu na 90 dnů za účelem převzetí zaměstnanecké karty, které opravňuje v době jeho platnosti ke vstupu na území České republiky a pobytu na něm po dobu 60 dnů ode dne vstupu. Dále poučení obsahuje pokyny k dalšímu postupu včetně poučení o tom, že ve stanovené lhůtě ode dne pořízení biometrických údajů je žadatel povinen dostavit se k převzetí průkazu k povolení pobytu. Pokud se cizinec nedostaví, bude v řízení podle § 169r zákona č. 326/1999 Sb. zastaveno. Uvedený dokument neobsahuje datum, nejsou k němu ve spise založeny žádné doručky, ze kterých by vyplynulo, kdy byl uvedený pokyn s poučením žalobci doručen.

8. Žalovaný k žádosti soudu o doplnění spisového materiálu o doručku, ze které by vyplynulo doručení pokynu, obsahujícího poučení pro cizince, žalobci uvedl, že doklad o doručení nemá správní orgán k dispozici, komunikaci zajišťoval Generální konzulát na Ukrajině, standartní praxe je komunikace přes SMS.

Posouzení věci soudem

9. V daném případě žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 79 - § 81 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řádní správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“). Podle § 79 s. ř. s. se ochrany proti nečinnosti správního orgánu může domáhat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu žalobou toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. v případě, kdy soud shledá, že žalovaný správní orgán je nečinný, uloží mu rozsudkem povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.
10. Městský soud v Praze posoudil důvodnost podané žaloby a po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání, jež účastníci řízení k výzvě soudu výslovně nevyslovili nesouhlas s takovýmto postupem, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.
11. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce dne 22. 10. 2019 podal žádost o pobyt na území České republiky za účelem zaměstnání, a to formou zaměstnanecké karty. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že dne 2. 11. 2020 byla žalovaným správním orgánem vyhotovena předkládací zpráva k vydání zaměstnanecké karty s návrhem žádosti žalobce vyhovět s tím, že zaměstnanecká karta bude vydána s platností ode dne pořízení biometrických údajů na 2 roky.
12. Soud se zabýval otázkou, zda úkon ze dne 2. 11. 2020, tedy předkládací zpráva, která obsahuje návrh na vyhovění žádosti žalobce, který byl odpovědným pracovníkem žalovaného správního orgánu schválen, lze považovat za vydání rozhodnutí ve věci samé. Po posouzení této otázky dospěl soud k závěru, že předkládací zprávu nelze považovat za rozhodnutí ve věci samé, když je zřejmé, že tato předkládací zpráva obsahuje pouze návrh na vydání zaměstnanecké karty, faktické vydání zaměstnanecké karty je podmíněno

dalšími úkony žalobce (např. dostavení se ke správnímu orgánu za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, převzetí průkazu, neexistence nových skutečností, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavením řízení).

13. Je tedy zřejmé, že předkládací zpráva obsahuje pouze podmíněný návrh na kladné vyřízení žádosti žalobce. Uvedenou předkládací zprávu nelze považovat za rozhodnutí o žádosti žalobce, tedy za rozhodnutí ve věci samé. Shodně se žalobcem lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018 sp. zn. 4 Azs 408/2017 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že: *Vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu se rozumí převzetí průkazu k povolení pobytu. Vydáním rozhodnutí nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza za účelem převzetí rozhodnutí nebo povolení.*
14. Z výše uvedeného vyplývá, že v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve věci vedené pod sp. zn. OAM-63801/ZM-2019 žalovaný správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé, protože nevydal a nepředal žalobci povolení k pobytu, byl zpracován jen návrh na kladné vyřízení žádosti, který podmiňuje vydání povolení splněním dalších skutečností. Je proto nutno uzavřít, že žalovaný správní orgán je nečinný, proto soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k pobytu. Lhůtu pro vydání rozhodnutí s přihlédnutím ke stádiu řízení považoval za přiměřenou, když zohlednil skutečnost, že je nutno v první řadě učinit úkony směřující ke zjištění, zda žalobci, který se zdržuje v zahraničí, bylo doručeno poučení o jeho povinnostech a teprve poté lze vyhodnotit, zda jsou splněny podmínky, proto, aby žalobci byla předána zaměstnanecká karta.
15. Pro úplnost soud uvádí, že z obsahu spisového materiálu není patrné, zda dokument, obsahující poučení o tom, jakým způsobem má žalobce postupovat, aby se stal skutečným držitelem karty, byl žalobci doručen. Nelze tedy ani učinit závěr o tom, že by k nečinnosti žalovaného správního orgánu přispěl žalobce jako žadatel o vydání zaměstnanecké karty.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů v řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 2 000 Kč za soudní poplatek, zaplacený z podané žaloby v kolcích a odměnu za zastupování advokátem za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, 2 x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9, § 11, § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů – příprava a převzetí zastoupení podání žaloby), celkem odměna za zastupování představuje částku 6 800 Kč, náklady celkem představují částku 8 800 Kč, neboť zástupce žalobce nedoložil, že by byl plátcem DPH, ačkoliv výzvou ze dne 3. 3. 2021 č. j. 11 A 133/2020-14 byl vyzván, aby v případě, že je plátcem daně z přidané hodnoty předložil doklad o registraci k této dani s poučením, že jinak bude soudem při rozhodování o nákladech řízení vycházeno z toho, že plátcem této daně není.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu